

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Р1 371/2020
16.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Јовица Деспотовић, адвокат из ..., против тужене Агроиндустријске Комерцијалне банке „АИК BANK“ а.д. Београд, ради стицања без основа, решавајући о сукобу месне надлежности између Трећег основног суда у Београду и Основног суда у Нишу, у седници одржаној 16.09.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

За суђење у овој правној ствари, **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Трећи основни суд у Београду.

О б р а з л о ж е њ е

Тужилка је поднела 27.12.2019. године тужбу Трећем основном суду у Београду против тужене „АИК BANK“ а.д. Београд, ради исплате стеченог без основа. Решењем П 21676/19 од 10.02.2020. године, Трећи основни суд у Београду, огласио се месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари, и по правноснажности решења предмет је уступио Основном суду у Нишу, као месно надлежном, позивајући се на споразум о месној надлежности из уговора приложеном уз тужбу.

Основни суд у Нишу није прихватио стварну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба месне надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/08,...и 88/18) и члана 22. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Наиме, суд се по службеној дужности може огласити месно ненадлежним само ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда, а ако за спор није искључиво месно надлежан неки други суд, решење о месној ненадлежности суд може донети само поводом приговора туженог у одговору на тужбу, а ако се тужба не доставља на одговор, по приговору туженог истакнутог најкасније на припремном рочишту, односно на првом рочишту за главну расправу ако припремно рочиште није

одржано, и то до упуштања туженог у расправљање о главној ствари (члан 19. став 1, 3. и 4. ЗПП).

Чланом 65. ЗПП прописано је: ако законом није прописана искључива месна надлежност неког суда, странке могу да се споразумеју да им у првом степену суди суд који није месно надлежан, под условом да је тај суд стварно надлежан (став 1.); исправу о споразуму тужилац мора да приложи уз тужбу, а тужени уз приговор ненадлежности (став 4.).

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о захтеву за исплату стеченог без основа по основу ништаве одредбе уговора о кредиту закљученог између странака, односно да се не ради о поступку за који је предвиђена искључива месна надлежност суда у смислу члана 19. ЗПП, да процесно овлашћење на подношење приговора месне ненадлежности, па и у случају постојања споразума странака о месној надлежности, припада само туженом под условима прописаним чланом 19 став 3. и 4. ЗПП у вези члана 65 став 1. и 4. ЗПП, а да такав приговор тужене није истакнут, то се без приговора тужене Трећи основни суд у Београду, није могао по службеној дужности огласити месно ненадлежним позивањем на споразум странака о месној надлежности и предмет уступити на даљу надлежност Основном суду у Нишу.

На основу изнетог, Врховни касациони суд налази да је за поступање у овој правној ствари месно надлежан Трећи основни суд у Београду, па је применом члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић